In *Ons Politeuma* (4 oktober 1969), het officiële orgaan van het Gereformeerd Politiek Verbond, was mr. W. Beernink evenwel stelliger van toon. Dr. L. de Jong is een man van 'onmiskenbaar linkse opvattingen', zo schreef hij.

> 'Daarom is het zo jammer, dat het vervaardigen van zulk een werk als waartoe de regering in 1955 opdracht gaf, in handen is gekomen van één persoon. De grote reclame, die voor dit boek wordt gemaakt, ook van de zijde der Staatsuitgeverij, wekt bovendien de indruk, dat iedereen, die nu eens echt iets wil weten van hoe het er in ons Koninkrijk toeging vóór en tijdens de Tweede Wereldoorlog, eindelijk het verlossende woord zal kunnen vernemen uit het boek van Dr. De Jong. En die indruk is totaal verkeerd. Wij hebben hier te doen met een boek, dat hetzij bewust hetzij onbewust de indruk wekt, alsof al die mensen van vóór de oorlog, die niet zo gemakkelijk met overheid en gezag konden spotten, niets wisten en dat alleen de voorlopers van de latere P.v.d.A. het bij het rechte eind hebben gehad. Een voorbeeld: de wijze waarop de auteur Prof. Gerretson beschrijft doet een beeld oprijzen van een eigenwijze bemoeizieke politieke querulant, die dan nog wel geen N.S.B.'er was, maar daar is dan ook wel alles mee gezegd.'

Ronduit kritisch was in dit opzicht H. A. Lunshof, die in *Elseviers Weekblad* (15 mei 1969) *Voorspel* omschreef als een 'Londense' visie.

> 'Het eerste deel van dr. L. de Jongs geschiedenis van het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog: *Het Voorspel* is geen bijzonder geslaagd, wél een bijzonder interessant werk. Het is interessant daar waar dr. L. de Jong zich met de onmiddellijke voorgeschiedenis van wat ons land in de Tweede Wereldoorlog overkwam, bezighoudt. Het is minder geslaagd wanneer het gaat over de inleiding tot deze tragedie, met name over de gebeurtenissen vóór 1930 en tijdens de jaren dertig.
>
> Dr. De Jong spreekt over de "liberale verwatenheid" die het liberale of zoals zij zichzelf noemden "het denkende deel van de natie" met name aan het eind van de vorige eeuw en in het begin van deze aan den dag legden. Het schijnt ons dat dr. De Jong zich aan socialistische verwatenheid schuldig maakt. Er van uitgaande dat de economische factoren doorslaggevend zijn en het socialisme "de toekomst" is, krijgt zijn korte historie van de 19de en 20ste eeuw, tot aan 1930/38 een gericht karakter. Iedereen die niet wist dat het socialisme zou zegevieren, krijgt een veeg uit de pan. Soms wel verdiend, zeker, maar men moet als historicus de mensen uit het verleden behandelen naar de omstandigheden waarin zij kwamen te leven. Men mag een medicus, anno 1935 praktizerend, niet verwijten het geheim van hart-overplanting niet te kennen. De politicus van 1925 kon niet voorzien wat in 1940 te gebeuren stond: met geen mogelijkheid. Als men achteraf schrijft, is het gemakkelijk te profeteren.